

De kooi van Faraday

J. Beekman

Wat heeft het bovenstaande nou met bijen te maken zult u zeggen; tot voor kort wist ik het ook niet. Wij, mijn vrouw en ik zijn begin mei op vakantie geweest in Bayern aan de Donau, in de buurt van Passau, het dorp Unter Griesbach met het gehucht Linden. Wij waren te gast bij de heer en mevrouw Irgmeijer. De heer Irgmeijer, imker in hart en nieren, werkt met ± 160 bijenvolken, ras Carnica, in zogenaamde Zanderkasten met een verhoogde bodem van ± 80 mm. Zijn bedrijfsmethode is als volgt: In het voorjaar gaat alles wat bovenin zit (hij werkt met twee broedbakken

Via die Waldhonig kom ik op de aanhef van dit artikel. De route naar deze honing is via mieren, luizen en bijen naar de slinger. De mieren terpen beschermt men met een kooi van gaas om vernieling tegen te gaan. Op een bepaald moment ontdekte men dat de ontwikkeling van de beschermde terpen achterbleef bij de niet-beschermde. De redenatie is dat het magnetisch veld is afgeschermd door de gazen kooi, een 'Kooi van Faraday', waardoor de mieren niet weten hoe ze hun nest moeten bouwen. In de bijenkast zien we een vergelijkbaar effect, de draden in de raampjes dienen als antennes die het magnetisch veld afschermen, wat ten gevolge heeft dat wij onze kasten neer kunnen zetten, zonder ze te richten op het noorden. De bijen bouwen de raten uit zoals wij dat graag zien, zonder warbouw, omdat wij ze met de raampjes sturen. Opvallend was dat bij de genoemde Zanderkasten waarin geen draad wordt gebruikt, een warbouw ontstaat van jewelste. De bijen worden weer beïnvloed door het magnetisch veld. Deze warbouw bestond hoofdzakelijk uit darrecellen (nuttig voor varroamijtbestrijding).

Een verdere opmerking van de heer Irgmeijer was de volgende. Stuifmeel moet je tot stof vermalen en door de honing roeren om de in de pollen aanwezige nuttige bestanddelen volledig door het lichaam te laten opnemen. Stuifmeelkorrels zijn te hard om geheel door het maagzuur te worden opgelost, zodat deze het lichaam weer grotendeels verlaten zonder het nuttige werk te doen.

Hij beschikt over een geheel betegelde slingeruimte met warm en koud water, een koelkamer voor de opslag van de honing. Hij bezit een groot bijenhuis met een expositie over bijen, je kunt er zelfs in slapen. Voorlichting wordt door hem gegeven op Expo's, Gartenschau, gevraagd door de provinciale overheden, met het accent op de imkerij en de vakantieindustrie.

Nu aan de lezer de volgende vragen:

- klopt het verhaal over de afscherming en het gedrag van de mieren en bijen als ze zich niet kunnen richten op het aardmagnetisch veld?
- klopt het verhaal met betrekking tot de pollen? Wetenschappers/schriftgeleerden, hoe zit dit in elkaar? Lezen we de verklaring eens in **Bijen**?

52

Bijenexpositie van de heer Irgmeijer.

van negen ramen) naar de onderste bak, op twee ramen broed na. Deze twee ramen komen in het midden van de bak te hangen en hij sluit deze op met aan iedere zijde een uit te bouwen raam met kunststraat, en verder met goede uitgebouwde ramen zonder darrecellen. Een moerrooster gebruikt hij niet. De maten van de ramen zijn $\pm 400 \times 200$ mm inwendig. De kunststraatvellen worden snel en mooi regelmatig uitgebouwd. De bijen dragen de buitenste ramen vol met honing en alleen deze ramen tot een maximum van 2 á 3 stuks per kant worden geslingerd, en dat, als de dracht goed is, zo een aantal keren. Opbrengst per kast is ± 25 kg/jaar, wat in totaal vier ton honing per jaar oplevert! De heer Irgmeijer doet aan koninginnenteelt met behulp van een broedstoof. Overigens een schitterende bijenweide op de hellingen en langs de Donau, waar planten bloeien die wij niet eens meer kennen. In de bossen is veel vuilboom aanwezig en wat te denken van de dennen die 'Waldhonig' leveren.